

riet, at der i Lighed med hvad der ved tidligere Leiligheder har fundet Sted, bør tilstaaes hende i Pension $\frac{1}{8}$ af Mandens Embedsindtægter, 132 Rd. 25 $\frac{1}{2}$ p., og til Hjælp til hendes Barns Opdragelse 30 Rd. om Aaret indtil dets 18de Aar, tilfammen 162 Rd. 25 $\frac{1}{2}$ p., og skulde man derfor tjenstligst anmode det ærede Finantsudvalg om at ville foranledige følgende dertil sigtende Vndringsforslag, stillet til 2den Behandling af Finantslovsforlaget for Finantsaaret 1877/78:

§ 21. VIII. Seminariefonden og Seminarierne.

Udgiftskonto 3. Pensioner, 2,760 Rd. 18 $\frac{1}{2}$ p., forhøjes med 162 Rd. 25 $\frac{1}{2}$ p.

21.

Krigsministeriet.

Kjøbenhavn, den 19de April 1873.

„Af de i min Skrivelse af 25de Februar d. A. nærmere udviklede Grunde tillod jeg mig i bemeldte Skrivelse at anmode det ærede Udvalg om til den da forestaaende 2den Behandling af Finantslovsforlagets § 22 at stille Vndringsforslag om, at Summen paa Konto A. a. nedsættes med 12 Rd. 77 $\frac{1}{2}$ p.

Vndringsforlaget blev imidlertid ikke stillet til den ovennævnte Behandling, og jeg skal derfor tillade mig at anmode om, at det maa blive stillet til den forestaaende 3die Behandling af Finantslovsforlaget, idet jeg i Dvrigt ganske kan henholde mig til, hvad jeg i den ovenciterede Skrivelse nærmere har udtalt om Sagens Realitet. Det er imidlertid en Selvsølge, at da det i Ministeriets Skrivelse af 25de Februar d. A. paaregneede Beløb af 166 Rd. 64 $\frac{1}{2}$ p. blev udstemt ved Finantslovsforlagets 2den Behandling, vil Vndringsforlaget nu ikke længere kunne gaa ud paa, at Konto A. a.'s Sum nedsættes med 12 Rd. 77 $\frac{1}{2}$ p., men derimod forøges med 166 Rd. 64 $\frac{1}{2}$ p. minus Beløbet 12 Rd. 77 $\frac{1}{2}$ p. eller med 153 Rd. 83 $\frac{1}{2}$ p.

Jeg tillader mig saaledes at anmode det ærede Finantsudvalg om til den forestaaende 3die Behandling af Finantslovsforlaget at stille følgende Vndringsforslag til § 22.

„Konto A. a. Summen forhøjes med 153 Rd. 83 $\frac{1}{2}$ p.“

Bilag.

Ovennævnte Skrivelse af 25de Februar d. A. er saalydende:

„Allerede i længere Tid har det været klart for Krigsministeriet, at de Lønninger, som hidtil have været gjældende for dets Expedienter, næsten gennemgaaende trænge til Forhøjelse, forat de kunne siges nogenlunde at staa i Forhold til det Arbejde, som fordres af dem, og til de bestandig vorende Priser paa Livsfornödenhederne, og da der i den senere Tid fra den største Del af disse Personer er indkommet Andragender om Forhøjelse af deres Lønninger, fordi deres Aaar paa Grund af forskjellige i de sidste Aar indtrufne Omstændigheder ere blevne i høi Grad trykkende for dem, vil Ministeriet ikke længere kunne forsvare at undlade at gjøre de nødvendige Skridt for at komme dem til Hjælp.

At Ministeriet ikke vil kunne indvinde Midlerne hertil ved en Indskrænkning i disse Bestilingsmænds Antal, har Erfaringen tilstrækkelig godtgjort. Derimod tror man ved med streng Sparommelighed at anvende de 10,300 Rd., som ved Affattelsen af Finantslovsforlaget 1873—74 ifølge Anmærkningerne til Konto A. ere anslaaede anvendte „til Medhjælp“, at kunne nøies med i ovenberørte Anledning at bringe en Forøgelse af Konto A. med 353 Rd. 83 $\frac{1}{2}$ p. i Forslag. De 10,300 Rd. vare nemlig tænkt anvendte saaledes:

Til Officerer, Underofficerer og Bibliotheksassistenten	1,120 Rd.
— Skriverhjælp	3,678 —
— 11 Expedienter — samme Antal og samme Lønning, som i indeværende Finantsaar	5,323 — 83 $\frac{1}{2}$ p.
Salt 10,121 Rd. 83 $\frac{1}{2}$ p.	